

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1100/2015
01.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца М.К. из У., чији је пуномоћник С.Н., адвокат из У., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа Ужице, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате додатка на плату за прековремени рад, рад ноћу и рад на дане државних и верских празника, приправност и трошкове за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1039/14 од 12.11.2014. године, у седници одржаној 01.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1039/14 од 12.11.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1039/14 од 12.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П1 115/11 од 04.10.2013. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца а тужена обавезана да му на име трошкова за долазак и одлазак са рада од јуна 2008. године до априла 2009. године исплати укупно 13.080,00 динара и на име накнаде плате за прековремени рад, ноћни и рад у време државних и верских празника и приправности за период од 01.09.2008. године до 01.09.2011. године исплати укупно 95.992,90 динара, са припадајућом законском затезном каматом и да му накнади трошкове спора од 97.160,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права с позивом на одредбу члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Крагујевцу се решењем Р1 91/15 од 07.04.2015. године изјаснио да не предлаже одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној, јер је побијаном одлуком тужиоцу који није остварио право на увећање плате по наведеном основу признато право на додатак на плату због нередовности у раду, сагласно ставу израженом у одлукама Уставног суда Србије. Изражено правно схватање у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда 23.09.2014. године. Тај правни

став односи се на право полицајаца и овлашћених службених лица на увећању плату за рад за време државних и верских празника, ноћу, сменски и прековремени рад, јер у складу са одредбама Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр.101/05) полицајци и овлашћена службена лица немају право на увећање плате по основу нередовности, ако је њихова плата увећана од 30-50 % у односу на друге државне службенике. Утврђење процента увећања основне плате врши се по правилу упоређењем са полицијским службеником истог степена школске спреме који нема статус овлашћеног службеног лица, као што је то утврђено у конкретном случају. С обзиром да је ревидент полицајац са звањем овлашћеног службеног лица у смислу чл. 116. став 1. тачка 1. Закона о полицији, који има исти степен школске спреме са лицем које му је за релевантан временски период било „упоредни радник“ и које је такође полицијски службеник а без статуса овлашћеног службеног лица у смислу члана 117. став 1. тачка 1. истог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 12.11.2014. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП.

Тужбом поднетом 01.09.2011. године тужилац је захтевао исплату накнаде на име трошкова превоза и прековременог, ноћног и рада у дане државних и верских празника од укупно 109.072,99 динара. Како се у конкретном случају ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Како вредност предмета спора побијаног дела од 109.072,99 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**